

**Дідусь:** А ви начальнику уважайте, бо цигане скрізь крутяться по селах.

**Осип:** У нас їх не видно, а як би появилися, то я знаю, що з ними робити.

(Галя і Дідусь відходять).

**Роман:** Правдиво Божий тсї чоловік.

**Осип:** Господар вам був на цілім ґрунті. Кажуть, що сорок літ війтував. Ґрунт передав дітям, а сам ходить по церквах і спасав душу. Від нікого не возьме милостині, а де побуде день два, то діти навчає, образки, хрестики дає.

**Марійна:** Я його памятаю, колим була така як Мартуся, такий самісенький був!

**Осип:** Тільки ти була троха менша сорока. А там, що таке? (за сценою чути голос Микетей:) Марш наперед, куме Семене, тримайте за карчило, бо несамовите, утече. (голос цигана) Пустіть пане ґаздо, ми бідні люде, пустіть. (голос Микетей:) Іди по доброму, а ні — то палиця!

**Роман:** Там що сталося? (Галя і Дідусь виходять з комори).

## СЦЕНА VI.

(Входять циган, його тримає за обшивку Семен, і цитанка, її веде Микетей).

**Микетей:** Пане начальнику, маєт (Мартуся ховається за Галю). Стій, циган, на породе,